

Історія
Свято-Дмитрієвського храму
с. Велика Клецька

2013 р.

План

1. Перші відомості про перші храми в селі Велика Клецька
2. Перші згадки про церкву с. Велика Клецька яка діє на сьогодні
3. Сучасність Свято-Дмитрієвського храму с. Велика Клецька
4. Деякі церковні відомості

Вступ

Багато людей сьогодні розглядають церкву лише як будівлю. Але це не відповідає біблійному розумінні церкви. Основне значення церкви – не будова, а люди. Отже, церква не є будівлею чи домінацією. Згідно з Біблією, церква це Тіло Христове, тобто всі ті, хто повірив у Ісуса Христа як Спасителя.

У всі роки церква посідала велике значення для людей, була єдиною опорою, підтримкою у всіх випадках життя. Дуже важко було зламати віру людей. Як би влада не намагалася обмежити діяльність Православної Церкви, закриваючи церкви та монастирі, закривали освітні богословські заклади, намагалися зламати український православний дух, але це їм вдалося мало. Незважаючи на різні перепони, які ставила влада, духовенство і простий народ не підкорювався, і всілякими можливостями відстоювали свою віру.

Так, у селі Велика Клецька, була побудована перша православна церква у 1741 році яка вже тоді прищепила велику віру і надію на спасіння. Проіснувала вона до 1861 року.

У 1862 році була побудована церква на тій же земельній ділянці. Яка певно згоріла.

У 1906 році було побудоване нове, на сьогодні теперішнє приміщення церкви, яка пережила дві світові війни, вона діяла від початку і до сьогодні, не була вона й перетворена на склади зерна чи інших продуктів, що було зазвичай з церквою у роки війни. В історію було також вписано багатьох різних наставників, органів влади, але так ніхто і ні що не зміг зламати ні церкви, ні людей. І віра людей не зламалася, адже відомо, якщо була церква, відносно були і люди, адже церква без людей не може існувати.

Від 28.07.1990р. № 140 рішенням Рівненського облвинкому Дмитрієвська церкв села Велика Клецька визнана пам'яткою архітектури.

Настоятелем Свято-Дмитрієвського храму с. Велика Клецька Корецького району Рівненської області на сьогодні є Сильман Аркадій

Миколайович, направлений указом № 25 від 10 травня 2011 року
Архієпископом Рівненським і Острозьким Варфоломієм.

1. Перші відомості про перші храми в селі Велика Клецька.

На сьогодні історію церкви дуже важко відновити, так як пройшло багато часу, і майже всі документи було втрачено. Але вдалося відновити деякі відомості з церковних документів. На основі них можна прослідкувати історію церкви.

Про перше церковне приміщення на території села Велика Клецька свідчить церковна відомість «О церкви Дмитревской Ровенского Уезда села Великой Клецьки за 1861 год.», яка є своєрідним актом-описом, на якій складався новий подібний акт, а старі дані викреслені, але добре читаються. В цьому документі зазначено 19 пунктів, які підтверджують наступне:

- 1739 року поміщиком Оміщинським подаровано земельні угіддя «осадебной и огородній – 2 десятины, пахотной – 10 десятин, 44 – десятины» для будівництва храму і ведення церковного господарства, зазначено, що дарча відомість передана для зберігання при в архів «Волынской духовной Конслатории».
- «Построена 1741 года, жалованием бывшего помещика Омищенського» церква була дерев'яна з дерев'яною дзвіницею.
- 1861 року церква була «по крайній ветхости запечатана»;

Таким чином, перше церковне приміщення функціонувало з 1741 року по 1861 рік включно.

- Священик проживав у старому дерев'яному церковному будинку на церковній землі, «рекомендується построить новый», для священика та для «дячка». «На содержание священнослужителей положено в год 136 рублей серебром». Крім того «зданий прыписных к сей Церкви никаких нет»;
- Зазначено проміжки відстаней від церкви до найближчих духовних керівних структур: «Констаторий 150 верств, духовного правления в 70 верстах, от местного Благочинного в 25 верстах» та до найближчих

церков: «село Усты Богородичная в 10-ти верстах, села Маренина Преображенская в 10-ти верстах».

Крім цього є документ 1862 року про церковне майно яку скріплено «Первоприсутствующим Протоиереем Данилом Клюковским и утверждена печатью духовного Правления». З цього випливає, що на 1862 рік, а можливо і до цього часу священником був Данило Клюковський.

Це всі відомості які є про перше приміщення церкви на території села.

У відомості «О церкви Дмитриевской, Ровенского уезда, села Великой Клецки за 1862 год.», зазначено, що нове приміщення церкви побудоване «от казны», на тій же земельній ділянці з дерева без дзвіниці і ще не освячене, також «утвари, ризницы и Богослужебных книг вовсе нет».

У «Инвентарной описи» (люти 1863 р.) описані розміри побудованої церкви: її довжина 24 аршина (17 метрів). По пунктах записані перелік робіт, що були проведені при будівництві.

З даного опису випливає наступне: фундамент кам'яний, підлога дерев'яна, стіни дерев'яні, з колод, знадвору тесані; на дзвіницю вели дерев'яні сходи, біля входу «устроеное крыльцо со ступенями и площадкою; двері вхідні, швидше за все, були «двохстворчатие» з крючками «для запора» та коропчатими залізними замками, вікон було в «летних» і в «зимних» оконних перепльотов с форточками, вони були обведені шалівками з прикрасами, були за грановані залізними решітками; покрівля була бляшаною з 8-ма водостічними трубами; «устроена в алтарной части жаровня сь отводной дымовою трубою»; стіни церкви були пофарбовані двічі зовні вохрою; над вхідною і над середньою частиною на куполах церкви були залізні хрести; всередині церкви був «установлень іконостас сь которымъ произведены по плану резные работы и позолота сь окраскою», «также в. должнымъ стилем встановлены образы, присланные из С. Петербурга, имено: а) над Цорськими Вратами икона тайныя вечери; б) иконы Спасителя и Божья Матерь; в) в северных и южных дверях Архангелы Гавриил и Михаил; г) Св. Мученик Димитрий Солунський; д) Св. Великомученик

Григорий; е) в Царских вратах Благовещение и четыре Евангелиста; ж)....; з) Запрестольный Крест.

Окремим пунктом перераховано наявність таких церковних приналежностей як: стільці, шафи, скрині, кухлі, престол, «жертвеник», херувими із жезлами, плащаниця.

З цим документом «описью» церква «с помещением и принадлежностями» була передана в «Духовное ведомство».

Під документом підписані: «чиновник особах поручений Волынской палаты Государственныхъ имуществъ Ланівський», «Местный Благочыный Священникъ Василий Яновський», «Приходський священникъ с. Большой Клецки Сильвестр Кальчынський», «Дячок Андроник Цесельський», «церковный староста Яковъ Ткачукъ».

У «Ведомости о церкви Демитриевской Ровенского Уезда села Великой Клецке за 1863 годъ» записані ті ж самі дані що і у аналогічній відомості за попередній рік, проте документ оформлено зшитком листів, чого не було раніше, і у ньому таблиці «Опричь о значеной церкви»(про духовенство) нараховується 6 граф.

У першому стовбці йдеться про вікарія священника «Сильвестра Николаевича Кальчинського», який був сином священника, народженим у «Волинської Губернии Ваславського Уезда села Линковецъ». Він один рік навчався у Волинські духовній семінарії і 27 квітня 1810 року був «рукоположень во Диякона Преосвященним Єпископом Даниилом а 9 мая того же года, во священники, вь село Ленковецы к церкви Михайловской». У 1831 р. був переведений у село Михля, а у 1840 році призначений «ведомственным духовником», у 1848 «ухвалень в заштат», а у 1850-му «прошеним определен викарием вь село Клецку к церкви Димитреевской высокопреосвященнейшымъ Арсением Архиепископом Варшавським». Був нагороджений «бронзовим на владимирской ленте кресомъ». У 1855 р. отримав «высочайшую благодарность за пожертвованные деньги в пользу военного ведомства».

У 1860-му році «в пам'ять войны бывший съ 1853 по 1856 годъ награжден бронзовым на владимирской ленте крестом». Священик був «вдовь».

Є записи про дяка Андроніка Цесельського, який зовсім нерозбірливі. У переліку є записані: дружина «умерлого священника Симеона Журавского, жена Мария Яковлева Журавска, дети сынъ Владимир и Илита дочь», і дружина «бывшего дьячка умерлого Михаила Антониеваго Голубовича жена Анна Иванова Голубовична».

У другому стовпці зазначено, що «Николаю Кольчинскому» було 76 років, «Марии Журавской» – 39 років, сину 14, дочці – 18, «Анны Голубович» – 38 років.

Наступна таблиця містить у собі інформацію про прихожан «о прихожанахъ означеной церкви, а также о литинскихъ каплицахъ, Римокатоликахъ мужского и женского пола и объ отступниукахъ того и другого рода».

Висновки з неї: «итого 91 двір, 353 православныхъ мужчин, 364 православныхъ женщин, римо католиків – 44 мужчин, 37 женщин, отступников нет».

Через рік є така сама таблиця, в якій зазначено про духовенство (без змін) і про прихожан, в якій дані були змінені лише по кількості населення. Відомість підписана «священником Сильвестром Кальчинським и дьячком Андроником Цесельським».

Наступним хронологічним документом є «Ведомость о церкви Димитриевской Ровенского уезда, села Великой Клецки за 1872 годъ» у якій немає змін про власність церкви. У розділі про духовенство є інформація про те, що змінився священник «... Петръ Василевъ Теодорович, сынъ священника, уроженецъ сей епархии, ровенського Уезда, села Тыного. По окончанию курса семинарскихъ наукъ в городе Кременецъ рукоположенъ въ Почаеве, бывшимъ Архиепископомъ Никоноромъ во Священники 1840 года 31 марта...»Йому на той час було 57 років, мав дружину у віці 52 роки та трое дітей. Дяком на той час був «Андроникъ Ивановъ Цесельський», йому було

37 років, мав дружину «Євфросинію» віком 31 рік і троє дітей. У розділі про прихожан записано, що поміщиків, які проживали на території приходу уже не було, напевно, вони виїхали із відміною кріпосного права. Відмічено, що у Великій і Малій Клецьках селяни були «казенные», як і раніше, а у Топчі і Харалузі селяни стали «собственики», бо поміщенство відмінили. Всього дворів стало 114, чоловіків (православних) – 458, жінок 495, римо католиків чоловіків – 45, жінок – 95, військових чоловіків – 27, жінок 21.

У аналогічних відомостях за 1873 та 1875 роки інформація змінилася лише по кількості населення і дворів.

Завдяки цим відомостям можна прослідкувати історію священників які були при храмі. Отже першим священником вірогідно був «Сильвестр Николаевич Кальчинський» з 1850 року. З 1872 року «Петр Василев Теодорович». У відомостях за 1890 роки говориться уже за священника Федіра Бичковського. За 1905 рік відомість згадує священника «Павел Иванович Корнилов», 1906 рік – «Николай Алексеев Лотоцький».

З відомостей за 1862 рік дізнаємось про дячка Андроніка Цесельського, про якого йдеться ще в останніх документах цього періоду за 1890 рік, до нього, певно, був дячком «Михаил Антониев Голубович», про це свідчить відомість в якій згадується про його дружину, а він згадується як померлий. За сповідною відомістю 1906-го року псаломщиком був «Милентий Євдокимович Бобровницький». Церковним старостою за відомістю 1862 року був Яків Ткачук.

2. Перші згадки про церкву с. Велика Клецька яка діє на сьогодні.

Наступним документом за хронологічною послідовністю є зшиток відомостей, що поділені на розділи, вони датуються 1913 роком. Він складається із трьох розділів.

I розділ «Ведомость о церкви» у ній говориться що нове, на сьогодні теперішнє приміщення церкви побудоване у 1906 році «тщением местных прихожань». Описується приміщення: «здание деревяное с таковою колокольней и церковь на каменом фундаменте. Иконостас в ней старый, досчатый, латынского письма, по сему не соответствует православной церкви. Не обходимо таковой заменить новымь». Зазначається, що «утварь бедна», по штату є священник і псаломщик, яким виплачується «жалование» 300 р. і 100 р. відповідно. «Кружечный доходь» за рік становив 250 руб., а церковна земля, якої «всего 10 десятин так запущена, что в сем 1913 году дала дохода на 90 руб.». В описі говориться, що земля піщана і не покривала затрати на обробіток. Будинок для священника був побудований у 1903 році і є власністю церкви.

Зазначається відстань до найближчих церков: «Села Харалуга Иаковлевская в 5 верстах, Пеображенская села Маренина в 10 верстах и Св. Параскевская села Даничева в 10 верстах».

Зазначається, що «опись церковномь имуществе заведена сь 1862 года хранится вцелости, проверена в 1908 году». «Копии сь метрических книг хранятся в целости сь 1854 года». «Вь церковной библиотеке находится книг для чтения предназначеныхь 70 томовь».

Важливим є той факт, що «имеются вь приходе школы вь с. Великая Клецька церковно-приходская, в. Топче таковая же». «Церковная школа помещается вь доме нарочно устроенным на содержание ея отпускается сь казны по силам Святого Синода 392 руб., от Земства 130 руб., от крестьян 40

руб. Вь сем году вь ней обучаються 40 мальчиков, 6 девочек». Зрозумілим є те, що навчав дітей Олександр Агафонович Демидюк – місцевий священик. «При церкви состоит старостою церковнымь крестьянин Арсений Власюк», який на посаді з 1911 р.

II розділ «Послужные списки священно-церковно-служителей съ ихъ сімействами и церковних старость и сведения о вдовах и сиротах, подведомственныхъ церкви». Священиком на той час був «Александр Агафонович Демидюк 33 лет, изъ крестьянь» нерухомістю не володів. «Окончил 2 класа монастырского училища и был учителем в церковно-приходскихъ олинського уїзду. У 1904 р. «выдержал экзамен при духовной семинарии на звание диякона» і «Архиепископом Волынським был рукоположен в сан диякона к святому Иоана Богословсому храму в село(назва нерозбірливо записано)» . Після цього «прослушав курс богословныхъ наук вь Волынской Духовной Семинарии». Там його Архієпископ «научает» на священика і з 1910 по 1913 р. він прослужив у селі (невідома назва) священиком, після чого «переведень к настоящему приходу», тобто до Дмитрієвської церкви села Велика Клецька. Священик був одружений, дружину звали «Евфимія Евдокимова», мала 44 роки. У них було четверо дітей: Матвей (22 роки), Григорій (19 років), Євдокія (14 років), Адам (10 років).

III розділ «Ведомость о приходе» оформлена у вигляді таблиці, але це вже історія безпосередньо села.

Нажаль надалі ніяких документів немає аж до 1990 року, історію можна лише відтворити з розповідей старожилів.

3. Сучасність Свято-Дмитрієвського храму с. Велика Клецька.

На сьогодні церква має добрий стан, але потребує покрасочного ремонту. В середині чисто і охайно. Дуже багато є різних ікон, більшість з яких є старовинні. Ікона, що знаходиться у вівтарі на горному місці, є оновлена, їй понад 100 років. Також в церкві була оновлена ікона Святого Великомученика Дмитрія Солунського, яка лежить на центральному аналої. В церкві є також Євангеліє з

Про характеристику церкви можна сказати наступне: дерев'яний тридольний однобаневий храм з прибудованою дзвіницею, накритою наметовим дахом. Габаритні розміри будівлі: довжина – 24,2 м., ширина – 15,84 м., висота – 21,74 м. Центральна баня встановлена на восьмигранний барабан, прорізаний великими вікнами, і накрита наметовим дахом з маківкою; над вівтарем і бічними притворами теж розташовані декоративні баньки з такими ж маківками. Поверхня фасаду шальована горизонтальною дошкою. Віконні лиштви нескладного профілю. Перед головними та бічними входами в храм розташовані ганки на дерев'яних стовпчиках.

Розташування об'єкта: Територіальна земельна ділянка, на якій розташована церква та прилеглі до неї житловий та господарські будинки священика, відокремлені від садибної забудови села городами та садками. Храмова частина території засаджена багатолітніми листяними породами дерев, житлово-господарська зона – садом з фруктовими породами. Церква розташована на земельній ділянці прямокутної в плані форми, видовженої в напрямку схід-захід. Загальна площа складає 0,24 га. Церква розташована в північній частині села на незначному підвищенні, безпосереднього контакту з сільською забудовою не має, в панорамі села відіграє роль вертикальної домінанти.

На території церкви є невідомий насип. За легендою він веде до підвалу який є в церкві, про те це не підтверджується ніякими документами.

Старожили розповідають, що в часи Другої Світової війни, коли церкву хотіли захопити, жителі села в цьому підвалі охороняли храм весь час.

За всю свою історію церква змінила багато священнослужителів, історію яких всіх і не відтворити. На сьогодні настоятелем Свято-Дмитрієвського храму с. Велика Клецька є Сильман Аркадій Миколайович направлений указом № 25 від 10 травня 2011 року Архієпископом Рівненським і Острозьким Варфоломієм. Народився от. Аркадій у смт. Володимерець Рівненської обл. 1988 року. Навчався у Володимерецькому районному колегіумі який закінчив у 2005 році. Освіту магістра, за спеціальністю філософ-релігієзнавець, отримав в Національному університеті «Острозька академія». Після закінчення академії працював рік вчителем у школі.

18-го березня 2011 року, в свято ікони Богоматері «Виховання», за Божественною Літургією в Свято-Троїцькому храмі Межиріцького Свято-Троїцького чоловічого монастиря Аркадій Миколайович Сильман був рукоположений Архієпископом Рівненським і Острозьким Варфоломієм в сан диякона. 20-го березня 2011 року, в Неділю 2-гу Великого посту, в день пам'яті святителя Григорія Палами, архієпископа Фессальського, Собору всіх преподобних Києво-Печерських, в свято Богоматері «Споручниця грішних», за Божественною Літургією в Свято-Троїцькому храмі Корецького Свято-Троїцького ставропігійного жіночого монастиря диякон Аркадій Миколайович Сильман, рукоположений Архієпископом Рівненським і Острозьким Варфоломієм в сан священника. З 24 березня по 10 травня 2011 року проходив практику пастирського служіння у Свято-Миколаївський жіночий монастир в с. Городок Рівненського району. 19 березня 2012 року до свята Пахи Христової, за усеїдне пастирське служіння Святій Церкві нагороджений Архієпископом Рівненським і Острозьким Варфоломієм набедреником і скуфією.

В церкві на сьогодні діє два хори: основний, яким керує дячиха Мороз Люба Мілетіївна, та молодіжний, яким керує дячиха Андріяшик Олена Петрівна.

Старостою з 2013 р. 1 березня є Гарбарчук Петро Максимович.

Рішенням Рівненського облвинкому від 28.07.1990р. № 140 Дмитрівська церква села Велика Клецька визнана пам'яткою архітектури.

4. Деякі церковні відомості.

Починаючи з 1890 року наявна нова форма церковної документації «Ведомость Епархии и Губернии Волынской Ровенскоо Уезда ведомства благочинога священника Юны Бережницкого села Великой Клецьки церкви Свято Димитриевской Приходського Священника Федора Бычковского съ причетником обритающимъ при отой церкви въ приходе межеявленныхъ чиновъ людьми, съ изьявлениемъ проти каждого шимени и бытии ихъ въ святую четыридесятницу у исповеди и святыхъ таинъ причастия, и ктожь исповедовался таким, и непрчастился, и ктожь не исповедался»

Тут є графи, де по прізвищах записані групами цілі сімї, що приходили сповідатись, окремо виділені двори, зазначається стать і вік. Вони розміщені групами: «духовне и ихъ домашнии», «воение и ихъ домашнии», «крестьяне и ихъ домашнии» (зазначені по селах Велика Клецька, Мала Клецька і Топча). Духовенства налічується 12 осіб (1 двір), військових –215 (26 дворів),

Селян: В. Клецька – 60 дворів (471 особа)

М. Клецька – 5 дворів (39 осіб)

Топча – 31 двір (237 осіб)

Харалуг – 48 дворів (365 осіб)

Всього: 172 двори і 1339 осіб. (1890 рік)

Цікавим є той факт, що кожна сторінка з них містить слова, або його частину, що в сумі з початку до кінця можна було прочитати «К сей ведомости подписался приходской священник Федор Бычковский», це уможливило зникнення чи недоврахування аркушу.

Наступним документом є відомість такої самої форми за 1894 рік.

Духовенство та їх домашні 1 двір, 10 осіб

Військові та їх домашні – 29 дворів, 248 осіб

Селян: В. Клецька – 67 дворів (526 особа) із них військових 13 дворів, 106 осіб

М. Клецька – 6 дворів (40 осіб) із них військових 1 двір, 6 осіб

Топча – 32 двір (250 осіб) із них військових 7 дворів, 65 осіб

Харалуг – 49 дворів (370 осіб) із них військових 8 дворів, 81 осіб

Всього: 184 двори, 1444 осіб. (1894 рік)

Документ підписаний «Приходський священник Федор Бичковский и Псаломщик Андроник Цесельський».

У відомості за 1897 рік змінився священник, їм став у приході «Сергий Малевичь», а інші дані змінилися так:

Духовенство та їх домашні 1 двір, 8 осіб

Військові та їх домашні – 35 дворів, 275 осіб

Селян: В. Клецька–67 дворів (541 особа) із них військових 14 дворів, 120 осіб

М. Клецька – 4 дворів (37 осіб) із них військових 1 двір, 6 осіб

Топча – 35 двір (250 осіб) із них військових 8 дворів, 68 осіб

Харалуг – 52 дворів (401 осіб) із них військових 11 дворів, 89 осіб

Всього: 194 двори, 1526 осіб. (1897 рік)

У «Исповедной ведомости по приходу с. Великой Клецки за 1905 годъ» записані нові прізвища священнослужителів: батюшка Павел Ивановичь Корниловичь (28 років), псаломщик Мілентій Евдокимовичь Бобровницький (43 роки). Записи ведуться у такій самій формі і свідчать про наступне:

Духовенство та їх домашні 0 двір, 6 осіб

Військові та їх домашні – 35 дворів, 281 осіб

Селян: В. Клецька – 86 дворів (701 особа) із них військових 16 дворів, 137 осіб

М. Клецька – 7 дворів (52 осіб) із них військових - дворів, - осіб
Топча – 46 дворів (304 осіб) із них військових 9 дворів, 63 осіб
Харалуг – 63 дворів (489 осіб) із них військових 9 дворів, 81 осіб
Всього: 234 двори, 1833 осіб. (1905 рік)

За сповідною відомістю 1906-го року приходським священиком був «Николаев Алексей Лотоцький» 44 роки, його дружина «Анна Ксенофоновна» 37 р., псаломщиком був «Милентий Євдокимович Бобровницький». Записи свідчать про наступне:

Духовенство та їх домашні 1 двір, 7 осіб

Військові та їх домашні – 34 дворів, 275 осіб

Селян: В. Клецька – 89 дворів (722 особи) із них військових 16 дворів, 127 осіб

М. Клецька – 7 дворів (48 осіб) із них військових - дворів, - осіб

Топча – 43 дворів (320 осіб) із них військових 8 дворів, 65 осіб

Харалуг –

По с. Харалуг є записи по 25 дворах, а далі дані із відомостей, що були записані у останніх аркушах певно загубилися.

Аналогічна відомість за 1914р. вказує на зміни у складі духовенства. Священиком був «Александрь Агафоновь Демидюк», псаломщик «Антонь Андрониковь Цесельський».

Духовенство та їх домашні 1 двір, 12 осіб

Військові та їх домашні – 39 дворів, 315 осіб

Селян: В. Клецька – 99 дворів (776 особи) із них військових 19 дворів, 153 осіб

М. Клецька – 7 дворів (65 осіб) із них військових - дворів, - осіб

Топча – 36 дворів (296 осіб) із них військових 9 дворів, 64 осіб

Харалуг – 71 дворів (573 осіб) із них військових 11 дворів, 98 осіб

Всього: 253 двори, 2037 осіб. (1914 рік).

Висновки

Церква у всі роки відігравала неабияку роль для людей. Коли в людини радість чи біда, вона в першу чергу іде до Храму Божого, щоб подякувати, чи поділитись з самим Господом. Адже Церква, це немов частинка раю на землі.

Ось уже понад 107 років у селі Велика Клецька діє Православна Церква московського патріархату. За свою велику історію вона пережила чимало, але ні разу не була зруйнована. Весь час, кожної неділі, кожного свята в храмі відбуваються Богослужіння. Навіть тоді, як постійного священика не було, був священик який наїжджав, щоб відслужити Божествену Літургію. Своєю міццю цей храм надихай людей, які весь час, попри заборони, стараються відвідати його, помолитись Господу.

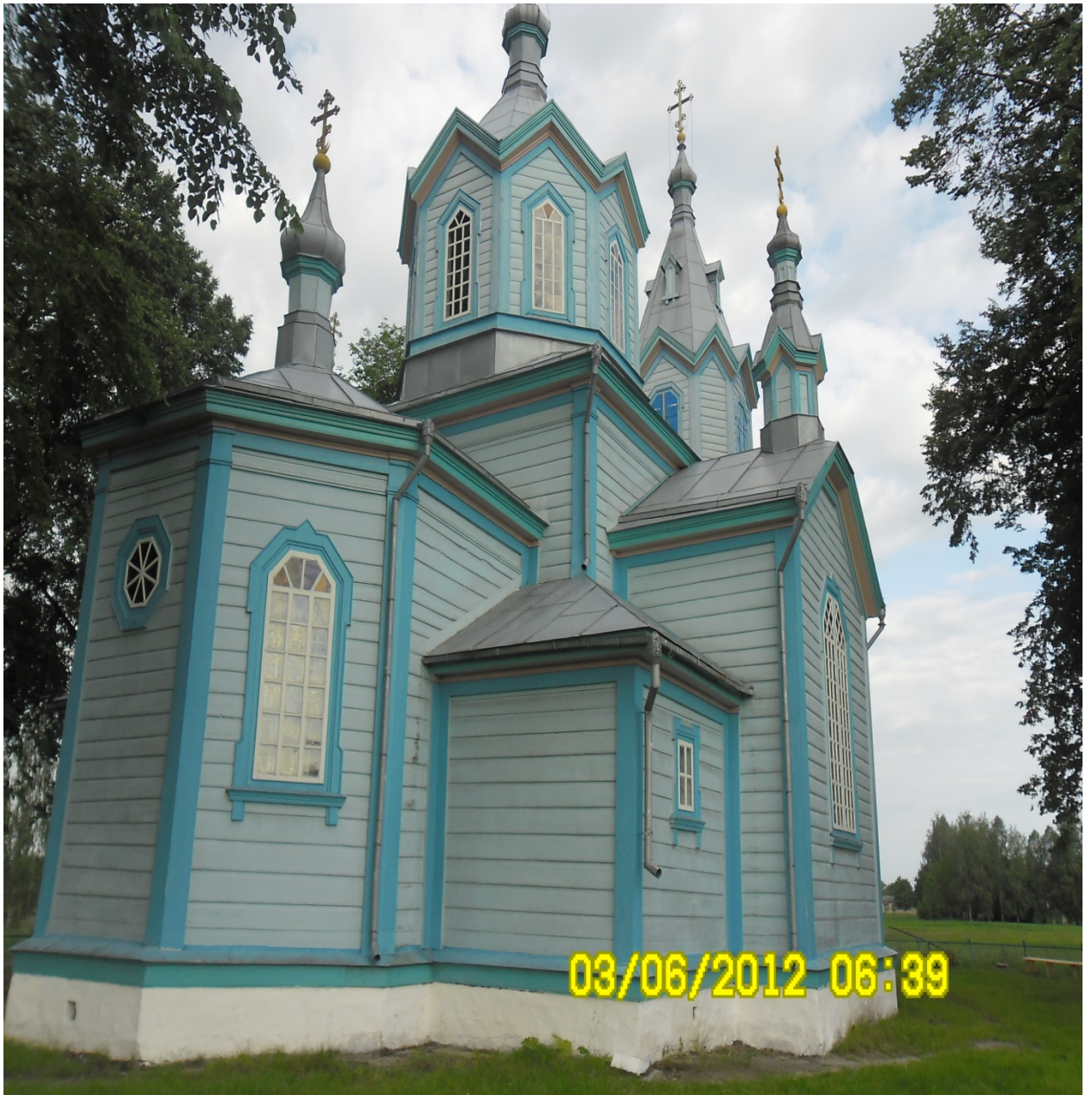
Від 28.07.1990р. № 140 рішенням Рівненського облвинкому Дмитрієвська церкв села Велика Клецька визнана пам'яткою архітектури, що ще раз доказує свою могутню силу і історію.

Дмитрієвська церква має помітне історико-архітектурне значення в цілому як типова, однак в конкретних деталях як своєрідна локальна пам'ятка православного храмобудування на Волині в 2-й половині XIX ст.

Список використаних джерел та літератури

1. Державний архів Рівненської області, ф. 539, оп. 2, сп. 68, а. 211.
2. «Ведомость о церкви Дмитревской Ровенского Уезда села Великой Клецьки», 1861 р., 1862 р., 1863 р., 1872 р., 1873 р., 1875 р., 1890 р., 1913 р.
3. Теодорович Н. И. историко-статистическое описание церквей и приходов Волынской епархии. – Почаев, 1889. – С. 535.
4. Цинакловський О. Стара Волинь і волинське Полісся. Т.1. – Вінніпег 1986. – С. 500.
5. Панасенко О., Якубець Л. Корець і Копеччина: історія. – Луцьк, 2000. – С. 95-96.
6. «Вісті Кореччини», № 58 від 21 липня 2005 р.

Додатки

Зображення церкви з північно-східної сторони.

Зображення церкви зі входу.

Зображення церкви в середині.

Зображення вівтаря.

Здійснення Божественної Літургії священиком от. Аркадієм.